

REPORT

Migrační krize a EU: kvóty jako řešení?

Pátek 30. června 2017, 16:00 – 17:30
Café Náplavka, Náměstí 5. května 835, Hradec Králové

- **Tématem setkání dne 30. června 2017 v Café Náplavka v Hradci králové byla Migrační krize a kvóty jakožto způsob jejího řešení. Pozvání k diskuzi přijali europoslanec Tomáš Zdechovský, starosta Kostelce nad Orlicí František Kinský a ředitel Organizace pro pomoc uprchlíkům Martin Rozumek, moderace se ujal náš výzkumný pracovník Michal Vít, který se dlouhodobě zaměřuje na témata spojená s migrační krizí.**

Debatu byla zahájena krátkým představením pozic všech účastníků debaty. Tomáš Zdechovský prohlásil, že je toho názoru, že „*strach z uprchlictví je strachem z neznáma a zároveň je přitom hodně lidí, kteří se k uprchlictví vyjadřují.*“ Co se týče kvót, pokud byly jednou přijaty, měl by se jejich systém dodržovat, jelikož by některým lidem mohl pomoci. Martin Rozumek pak považuje kvóty za čistě technický nástroj pro pomoc dvou zemím: Itálii a Řecku. Kvóty se týkají přitom reálně jen uprchlíků, tedy občanů Sýrie a Eritrey, nikoliv ekonomických migrantů. Zároveň se Rozumek vyjádřil, že se stydí za rozhodnutí vlády, protože Česká republika uprchlíky přijímat umí – což prokázala, když v minulosti přijala 5000 bosenských muslimů. František Kinský pak uzavřel úvodní část debaty prohlášením, že „*lidé, kteří mluví o nebezpečí uprchlíků, často neví, o čem mluví.*“ I Česká republika byla kdysi národnostně pestrá a bylo by dobré si tento fakt uvědomit.

Co se týče osob umístěných v zařízení v Kostelci, jedná se pak z drtivé většiny o Ukrajince. Malá skupina Syřanů, která byla v zařízení umístěna, pak patřila mezi jednu z nejklidnějších a nejpracovitějších skupin vůbec. Kvóta pak představuje hlavně způsob pomoci, přičemž Česko není chudá země, která by si takovouto věc nemohla finančně dovolit. Nepodat pomocnou ruku by tedy byla chyba.

Následoval blok otázek moderátora debaty Michala Víta. První z nich směřovala na Martina Rozumka – s tím, jak se proměnila jeho práce v důsledku migrační krize. Dle Rozumka se nijak neproměnila práce centra, ale pouze práce jeho samotného. V současnosti se tak musí mnohem více věnovat médiím a méně projektům centra. František Kinský pak vyjádřil přesvědčení, že problémem celého systému začleňování migrantů v ČR je, že lidé příliš dlouho čekají, aniž by měli plnohodnotné zaměstnání.



Co-funded by the
Europe for Citizens Programme
of the European Union

Rozumek k tomu dodal, že dle jeho názoru je právě toto jednání taktikou ministerstva vnitra. Nejprve migranty odrazovat, aby k nám vůbec nepřišli, nepouštět je přes hranice, a pokud projdou, protahovat co nejdéle celý proces a vytvořit tak dojem, že ČR není dobrou cílovou zemí pobytu. Ve výsledku pak ministerstvo může tvrdit, že migranti k nám skutečně nechtějí. Problém dále představuje i fakt, že pokud je velmi obtížné ho po letech nicneděláním začlenit. Tomáš Zdechovský kontroval poznámkou, že alespoň dle jeho názoru k nám migranti skutečně nechtějí, a že pokud uvádějí země, ve kterých by chtěli žít, jmenují Německo,

Švédsko, Velkou Británii a Spojené státy americké. Českou republiku pak často ani neznají.

V závěrečné části debaty následovaly dotazy z publika. Otázky nejčastěji padaly na to, jak dokázat, aby se o celé záležitosti skutečně vedl dialog a nikoliv dva jednostranné monology; jak změnit vnímání muslimů v očích české veřejnosti nebo jakými smysluplnými způsoby mohou pomáhat jednotlivci. Řečníci nejčastěji odpovídali, že musíme svému okolí, které se staví proti přijímání uprchlíků a které projevuje strach, rozumně a jasně argumentovat fakty a pravdivými údaji. Ostatně právě otázka pravdy a fakticity zaznívala v debatě často.



Co-funded by the
Europe for Citizens Programme
of the European Union